नमेहस्तःसमभवद्दसुतस्रतिगृह्णतः॥अतिष्ठंतमयिश्रांतेगृत्यदूराहृतंवसु॥ २४॥ कृतांविंदुसरोर्ह्नैर्मयेनस्फाटिकच्छदां॥ अपस्रांनिलनींपूर्णामुद्कस्येवभा रत॥ २५॥ वस्रमुक्षपितमयिप्राहसत्सरकोदरः॥शत्रोर्ऋदिविशेषेणविमूढंरत्नवितं॥ २६॥ तत्रसमयदिशक्तःस्यांपातयेहंरकोदरं॥ यदिकुर्यासमारंभं भीमंहंतुंनराधिप॥ २०॥ शिशुपालइवास्माकंगतिःस्यान्नात्रसंशयः॥ सपत्नेनावहासोमेसमांदहतिभारत ॥ २८ ॥ पुनश्वतादशीमेववापींजलजशालिनीं ॥ मत्वाशिलासमांतोयेपतितोस्मिनराधिप॥ २९॥ तत्रमांत्राहसत्कृष्णःपार्थेनसहसुखरं ॥ द्रौपदीचसहस्रीभिर्व्यययंतीमनोमम॥ ३०॥ क्किन्नवस्रस्यतुज लेकिकराराजनोदिताः॥ददुर्वासांसिमेऽन्यानितचदुःखंपरंमम ॥ ३१ ॥ प्रलंभंचश्चणुष्वान्यद्वदतोमेनराधिप॥ अद्वारेणविनिर्गच्छन्द्वारसंस्थानरूपिणा॥ अभिहत्यशिलांभूयोललाटेनास्मिविक्षतः॥३२॥तत्रमांयमजौदूरादालोक्याभिहतंतदा॥बाहुभिःपरिगृद्धीतांशोचंतोसहितावुभौ ॥ ३३॥उवाचसहदेव स्तुतत्रमांविस्मयन्त्रिव॥इदंदारमितोगच्छराजिन्नितिपुनःपुनः॥३४॥भीमसेनेनतत्रोक्तोधृतराष्ट्रात्मजेतिच॥संबोध्यप्रहसित्वाचइतोद्वारंनराधिप॥३५॥ नामधेयानिरत्नानांपुरस्तात्रश्रुतानिमे॥ यानिदृष्टानिमेतस्यांमनस्तपतितच्चमे॥३६॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिद्यूतपर्वणिदुर्योधनसंतापेपंचाशत्त मोऽध्यायः॥५०॥ ॥७॥ ॥७॥ दुर्योधनउवाच यन्मयापांडवेयानांदृष्टंतच्छ्रणुभारत ॥ आहतंभूमिपालैहिंवसुमुख्यंततस्ततः ॥ १ ॥ नावि दंमूढमात्मानंदृह्वाहंतदरेर्धनं॥फलतोभूमितोवापिप्रतिपद्यस्वभारत॥२॥और्णान्बैलान्वार्षदंशान्जातस्पपरिष्कृतान्॥ प्रावाराजिनमुख्यांश्रकांबोजःप्र द्दीबहून्॥३॥अश्वांस्तित्तिरिकल्माषांसिशतंशुकनासिकान्॥उष्ट्वामीसिशतंचपुष्टाःपीलुशमींगुदैः॥४॥

फलतःसंख्यापरिच्छेदतःभूमितःदेशभेदतोवानाविद्मितिसंबंधः अपितथापिमुख्यतःवक्ष्यमाणंधनंप्रतिपद्यस्वेत्यर्थः यद्वाफलतोजातंवस्नादि भूमितोजातंहीरादि ॥ २ ॥ और्णान्मेषरोमजान् बैलान्बि लवासिमूषकादिरोमजान् वार्षदंशान्विद्वालरोमजान् जातहृपपरिष्कृतान्सुवर्णतंतुभिर्वातदिद्विभिर्वाचित्रितान् और्णाःशवाराःअन्यान्यजिनानीतिवाविभागः ॥ ३ ॥ तित्तिरिकल्माषान् तित्तिरिपक्षि विच्चत्रान् उष्टाःवाम्यःगर्दभाश्वसंकरजाः उभयेपिपील्वादिनापुष्टिगताः ॥ ४ ॥